

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และ ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนราชการอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

“ผู้บริหาร” หมายถึง บุคลากรที่มีตำแหน่งผู้บริหาร ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘(ข)

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำที่สังกัดมหาวิทยาลัยด้วย

/ “พนักงานมหาวิทยาลัย”...

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายถึง บุคลากรซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่สายผู้สอนและสายสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณแผ่นดิน หรืองบประมาณของมหาวิทยาลัย

“อาจารย์” หมายถึง บุคลากรที่มีตำแหน่งวิชาการ ดังนี้ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายผู้สอน

“จรรยาบรรณ” หมายถึง หลักความประพฤติที่ดีเหมาะสมแสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพ ที่ประมวลขึ้นไว้เป็นหลักยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติคุณในสาขาวิชาชีพของตน

“วิชาชีพ” หมายถึง สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนดจรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒ จรรยาบรรณทั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดดังนี้

(๑) เป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) รักและศรัทธาในวิชาชีพ ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีวิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๓) มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว อดทนขยันหมั่นเพียร เสียสละ ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๕) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการและอุทิศเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๖) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๗) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

(๘) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๙) ให้บริการนักศึกษา ประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเสมอภาค โปร่งใสเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคล ซึ่งตนทราบว่ามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๑๐) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิทยุชนจะให้กันโดยเสนหาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

(๑๑) ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

หมวด ๓ จรรยาบรรณอาจารย์

ข้อ ๖ อาจารย์พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อ ๕ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณของอาจารย์ ดังนี้

(๑) ประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป

(๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์อย่างเต็มใจ และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตลอดจนรักและเมตตาช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนโดยเสมอภาค

(๓) ปฏิบัติภารกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน พัฒนาภูมิปัญญา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๔) พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการโดยสุจริต ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์ใด

(๕) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

(๖) พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๗) ไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๘) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่ คู่สมรสของตน

(๙) ไม่ทำการสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

การประพฤติผิดจรรยาบรรณตาม (๗) (๘) (๙) ให้ถือว่าเป็นความผิดจรรยาบรรณ อย่างร้ายแรง

หมวด ๔ จรรยาบรรณผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อ ๕ และปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร ดังนี้

(๑) มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานบริหารราชการ ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ของบุคลากร และมอบหมายงานให้เหมาะสมแก่ ความรู้ ความสามารถ และหน้าที่ของบุคลากร

(๒) เสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม มีความโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัย นุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร อดทน อดกลั้นในการบริหารงานทุกระดับ

(๓) ดำรงอยู่ในความยุติธรรม ให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร มีความจริงใจ ในการบริหารงาน และส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร

(๔) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย หลักธรรมมาภิบาล

หมวด ๕ คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย

(๒) กรรมการจากผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน

(๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการจากผู้แทนคณบดีหรือผู้แทนผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน จำนวน ๑ คน

(๕) ให้รองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการตาม (๔) (๕) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ และเสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ และคณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ตามที่มอบหมายได้

หมวด ๖ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๙ การดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชา ขอให้ดำเนินการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อดำเนินการทางจรรยาบรรณหากปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิดทางวินัย อยู่ด้วยให้คณะกรรมการจรรยาบรรณรายงานผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับกับการดำเนินการทางจรรยาบรรณของบุคลากร ตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

หมวด ๗ หลักเกณฑ์การตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนทางจรรยาบรรณ

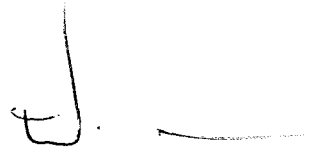
ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยสอบสวนแล้วเห็นว่ากรณี มีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณจริง ให้เรียกพบ โดยแจ้งเป็นหนังสือและให้ผู้บังคับบัญชา ตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณปรับปรุงตนเองและ ลงลายมือชื่อรับทราบในคำสั่งตักเตือนหรือทัณฑ์บนนั้น ถ้าผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณไม่ปฏิบัติตาม คำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หมวด ๘ การอุทธรณ์การประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์การประพฤติผิดทางจรรยาบรรณให้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย และให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวน พิจารณา การลงโทษการออกจากราชการ การสั่งพัก หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการ ร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับกับการอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลตำรวจเอก

(ประชา พรหมนอก)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี